

(Kort bemærkning).

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Til hr. Søren Søndergaard: Det er sådan set rigtigt, at staten mister indflydelsen, den ultimative indflydelse på TV 2, men vi har heller ikke nogen interesse i at gå ind og blande os i TV 2's drift. Også på det her punkt er der selvfølgelig en forskel på at være medlem af Enhedslisten og Det Konservative Folkeparti. Vi har tiltro til, at kyndige folk i branchen ved meget mere om, hvordan man driver en tv-station end politikere, som man udnævner til en bestyrelse for TV 2.

Til gengæld vil vi gerne blande os i rammerne for TV 2, forstået på den måde, at vi godt vil blande os i de krav, der bliver stillet til TV 2 kvalitativt, men ikke i, hvordan man driver stationen. Det leder mig til fru Mette Frederiksen: Jo, men vi har jo taget den diskussion hver eneste gang. Jeg har ikke hørt nogen bud fra oppositionen på, hvad man så synes der skal være i stedet for de krav, vi stiller til TV 2. Skal der være en anderledes nyhedsdækning, skal der være en anderledes prioritering af dansk drama, danske film, danske børne- og ungdomsudsendelser?

Jeg erindrer ikke på noget som helst tidspunkt i debatten, at der har været en kvalificeret opponering imod de krav, vi har stillet til TV 2. På intet tidspunkt har der været andre krav end dem, vi har stillet. Så jo, den debat tager vi såmænd gerne hele tiden og med oprejst pande.

Til hr. Aage Frandsen: Folkeafstemningsdiskussionen er interessant, og den kan vi også altid tage på forskellige tidspunkter. Som sagt hører jeg til dem, der mener, at jo flere folkeafstemninger jo bedre ud fra en vurdering af hvert enkelt tema.

Med hensyn til digitalisering er det nu engang sådan, at det jo er forligskredsen, der bestemmer processen i digitaliseringen. Sådan er det, det er et flertal i Folketinget. Omvendt er det selvfølgelig sådan, at en regering altid er lydhør over for gode argumenter og en diskussion i Folketingssalen, i udvalgssammenhæng, skriftlige spørgsmål, mundtlige spørgsmål. Men i sidste ende er det jo et flertal, der bestemmer en proces, og det er klart, at alle har mulighed for at bidrage til den proces. Det er jo også derfor, vi tager debatten i forbindelse med første og anden og tredje behandling. Det er derfor, vi diskuterer det i udvalgene, det er derfor, der kommer mange spørgsmål om sagen. Og der lytter vi og tager stilling hele tiden.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Nej, jeg ved såmænd ikke, om vi vil blande os mere i driften. Men vi har måske en klarere forståelse for, at der er en sammenhæng mellem de rammer, man giver, og så den drift, man får ud af det. Og det er klart, at når man insisterer på, som man har gjort, at 90 pct. af indtægterne skal komme fra reklamer, sådan har det været i den sidste periode, jamen så får det nogle konsekvenser for, hvilket indhold der kommer i tv.

Omvendt kan man sige, at vi giver en større pose penge, fordi vi mener, at tv har en afgørende national betydning i forhold til kultur, i forhold til kunst, i forhold til vores forståelse af os selv som danskere, i forhold til det danske sprog, i forhold til integration af andre, i forhold til vores viden om andre, i forhold til alle de ting. Hvis man siger det og prioriterer det og giver nogle flere penge til det, så er det klart, at så får det også nogle konsekvenser for de udmærkede medarbejdere, der selvfølgelig kan finde ud af at bruge de penge til noget fornuftigt.

Så skylder jeg lige ministeren et svar på det spørgsmål om folkeafstemninger. Vores indfaldsvinkel, når vi vurderer, om noget er egnet til folkeafstemning, er, at vi ikke kan lide folkeafstemninger, hvor nogle skal tage stilling til noget for nogle andre. Derimod kan vi godt lide folkeafstemninger, hvor vi alle sammen skal tage stilling til noget, der vedrører os alle sammen. F.eks. er det strålende at have folkeafstemninger om, hvorvidt man ønsker at være med i EU, og hvordan EU skal udvikle sig. F.eks. er det strålende at have folkeafstemninger om større nationale beslutninger.

Men den slags folkeafstemninger, hvor én gruppe beslutter, hvordan tingene skal være for nogle andre, dem er vi i hvert fald altid påpasselige med.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Aage Frandsen. Derefter er det ministeren. Så tror jeg, vi er ved at nærme os.

Kl. 14.50

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Kulturministeren har selvfølgelig ret i, at det er forligskredsen, der bestemmer. Men det ændrer ikke ved, at vi har lov til at komme med et andragende for at bruge det udtryk.

Derfor vil jeg godt stille kulturministeren et spørgsmål: Når kulturministeren siger, at man